

Nicoleta Hurmuzache

Deconstrucția eului
între realitate și irealitate
în opera lui Max Blecher

COLECȚIA
DIMENSIUNI
CULTURALE

LUMEN
în elita editurilor românești

Nicoleta HURMUZACHE

**Deconstrucția eului
între realitate și irealitate
în opera lui Max Blecher**

LUMEN, 2022

Deconstrucția eului între realitate și irealitate în opera lui Max
Blecher

Nicoleta HURMUZACHE

Copyright Editura Lumen, 2022

Iași, Țepeș Vodă, nr.2

Editura Lumen este acreditată CNC SIS

edituralumen@gmail.com

prlumen@gmail.com

www.edituralumen.ro

www.librariavirtuala.com

Redactor: Roxana Demetra STRATULAT

Design copertă: Roxana Demetra STRATULAT

Reproducerea oricărei părți din prezentul volum prin fotocopiere,
scanare, multiplicare neautorizată, indiferent de mediul de
transmitere, este interzisă.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HURMUZACHE, NICOLETA

Deconstrucția eului între realitate și irealitate în opera lui

Max Blecher / Nicoleta Hurmuzache. - Iași : Lumen, 2022

ISBN 978-973-166-615-0

821.135.1.09

Extras din volumul:

Hurmuzache, N. (2022). Deconstrucția eului între realitate și irealitate în opera lui Max Blecher. Iași, România: Lumen.

Nicoleta HURMUZACHE

**Deconstrucția eului
între realitate și irealitate
în opera lui Max Blecher**

LUMEN, 2022

Extras din volumul:

Hurmuzache, N. (2022). Deconstrucția eului între realitate și irealitate în opera lui Max Blecher. Iași, România: Lumen.

Pagina lasata
intentionat goala

CUPRINS

De la identificarea hecceității în romanele *Vizuiuna luminată*,
Întâmplări în irealitatea imediată și *Inimi cicatrizate* la deconstrucția
eului între realitatea mediată și irealitatea imediată9
George Manolache

Nota autorului 23

I. Arta de a psihanaliza textul literar 27

1. Psihanaliză vs. literatură. Grile de lectură specifice
orientării psihanalitice..... 27

2. Reconfigurarea psihicului uman, de la un demers cauzal și
reductiv al psihanalizei lui Sigmund Freud la o viziune
holistică și prospectivă, derivată din psihologia analitică a lui
Carl Gustav Jung..... 51

3. Aplicații ale metodologiei psihanalitice în artă. O posibilă
estetică a psihanalizei..... 72

**II. Max Blecher – Biografie/ Biografii posibile și tipuri de
discurs cu miză implicit sau explicit identitară** 84

III. Etape ale receptării critice a operei lui Max Blecher..... 115

1. De la debutul artistic până la încadrarea în canonul literar
și redescoperirea postdecembristă 117

2. Receptarea critică recentă a lui Max Blecher..... 158

**IV. Deconstrucția Eului printr-o dinamică regresivă a *personei*
blecheriene în planul realității primare/ conștiinței**..... 175

1. Etapele unei metode de interpretare psihanalitică, din
perspectiva lui Carl Gustav Jung, aplicate textului
blecherian 175

2. Arhetipul *Personei* în confruntarea cu Eul empiric:
conjuncție sau disjuncție identitară..... 184

Extras din volumul:

Hurmuzache, N. (2022). Deconstrucția eului între realitate și irealitate în opera lui Max Blecher. Iasi, Romania: Lumen.

2.1. Dimensiunea fizică a <i>Personei</i> reprezentate de cele trei vârste ale ființei de hârtie, copilărie, adolescență, maturitate. Intruziunea temporară a <i>Rătăcitorului</i> blecherian în irealitatea imediată printr-o formă de <i>retragere habituală</i>	184
2.2. Dimensiunea psihică a <i>Personei</i> concretizate în tipologii umane antagonice, purtătoare ale însemnelor complexe. Simptomatologia nevroticului transpusă artistic în imaginea <i>Vișionarului oniric</i> blecherian.....	222
2.3. Dimensiunea culturală a <i>Personei</i> desemnate de mitolegema <i>Janus Bifrons</i> , o identitate bivalentă ca produs al dedublării simbolice sau al scindării simbolice.....	252
V. Revelația <i>Sinelui</i> în planul irealității imediate/ inconștientului prin fragmentarea autorului în imaginea unor arhetipuri.....	269
1. Variante arhetipale ale Animei ca funcții ale sistemul <i>ectopsihic</i> (<i>gândire, intuiție, simțire, senzație</i>) în irealitatea imediată blecheriană	270
2. Întâlnirea <i>Animei</i> cu <i>Bătrânul Înțelept</i> într-un <i>mundus archetypalis</i> , la granița dintre <i>imaginal</i> și <i>imaginar</i> . Reverie blecheriană bicromatică.....	283
3. Contiguitatea <i>Animei</i> cu <i>Umbra</i> în secvența narativă a visului funebru.....	297
4. <i>Trickster</i> - ipostază dia-bolică și sim-bolică a <i>Umbrei</i>	311
5. Hieros gamos dintre Umbră și Sine în episodul oniric al orașului specializat	327
6. <i>Puer Aeternus</i> - renașterea timidă a <i>Sinelui</i>	347
7. <i>Sinele</i> , o voce armonioasă a naturii surprinse în grădina Berck-ului edenic.....	353
VI. Explorarea inconștientului colectiv, într-un registru cultural, prin experiența scrisului, un act asumat al <i>individuației</i>	373

Extras din volumul:

1. Experiențele ontice ale eroului (moartea, visul, boala, iubirea), receptate ca etape ale procesului alchimic în conceperea unei <i>Magna opera</i> blecheriană.....	374
2. Incursiune în mitologia culturală și personală a scriiturii lui Max Blecher	395
3. Manifestări ale irealității imediate (hoinăreală, mortificare, visare) coroborate cu procese ale realității psihice (<i>inflație, alienare, individualație</i>), construind <i>axa Eu-Sine</i>	408
VII. Reconstrucția Eului purtător al conștiinței <i>Sinelui</i> prin valorificarea unui mit al <i>individualației</i>, în descendența lui Charles Mauron, și încadrarea autorului într-o tipologie psihologică	419
Concluzii	434
Bibliografie	442

Extras din volumul:

Hurmuzache, N. (2022). Deconstrucția eului între realitate și irealitate în opera lui Max Blecher. Iași, România: Lumen.

Pagina lasata
intentionat goala

De la identificarea hecceității în romanele *Vizuina luminată, Întâmplări în irealitatea imediată și Inimi cicatrizate* la deconstrucția eului între realitatea mediată și irealitatea imediată

Cei care consideră că hermeneutica psihanalitică se află pe un traseu exegetic înfundat -barat de Sigmund Freud, Carl Gustav Jung, Jaques Lacan, Charles Mauron ș.a.- își vor putea diminua substanțial din mefiența cu privire la posibilitățile oferite de psihologie analitică, psihocritică, psihobiografie, mitocritică etc. în momentul în care vor avea acces la opul d-nei Nicoleta Hristu (Hurmuzache) *Deconstrucția eului între realitate și irealitate în opera lui Max Blecher*.

Finalizată în anul 2019 și prezentată public sub forma unei excelente teze de doctorat, exegeza de față „aduce la zi” perspectiva asupra literaturii lui Max Blecher fiind o cercetare aplicativă, axată pe un model hibridiza(n)t de abordare naratologic-tematistă cu instrumentarul metodologiei psihanalitice propuse de Carl Gustav Jung și a celei psihocritice, în varianta lui Charles Mauron. Interesat, cu precădere, de explorarea inconștientului auctorial -camuflat în romanele *Întâmplări în irealitatea imediată, Inimi cicatrizate și Vizuina luminată*- demersul hermeneutic marchează, din perspectivă psihanalitică, finalitatea procesului de „hecceitate”/„individuație”, cu posibilitatea încadrării scriitorului Max Blecher într-o tipologie psihologică singulară în literatura română, aproximată de Radu G. Țeposu prin sintagma „onirism critic”.

Valoarea indelebilă a cărții *Deconstrucția eului între realitate și irealitate în opera lui Max Blecher* rezidă în insolitețea dezvoltării

Extras din volumul:

Hurmuzache, N. (2022). *Deconstrucția eului între realitate și irealitate în opera lui Max Blecher*. Iasi, Romania: Lumen.

lumilor ficționale (a „irealității”) plasate de Max Blecher în conjuncție cu paralaxa lumii „imEDIATE”, unul dintre imperativele prezentei cercetării fiind recunoscut în acomodarea universului „lumilor posibile” cu similarul narativ al „lumilor ficționale”, demers ce implică, în acest caz particular, evidențierea coerenței tuturor nivelurilor de realitate posibilă și/sau ficțională. „Eu trăiesc această irealitate și evenimentele ei fantastice” se confesează scriitorul într-una din scrisorile către Sașa Pană.

În opțiunea Nicoletei Hristu deconstrucția eului în opera lui Max Blecher atestă faptul că, între premisele asupra poeziei narative și ale esteticii psihanalitice, pe de o parte, și „(re)lectura” pragmatică a culiselor textului autografic maxblecherian, pe de alta, există evidente coerențe, cele mai multe în măsură să certifice incisivitatea ipotetică și stabilitatea exegetică a prezentului ansamblu hermeneutic edificat cu material psihanalitic.

Per ansamblu, colligatumul se bazează pe practicarea unui exercițiu liber-impus de critică psihologică, grație căruia accentul se deplasează, fără constrângeri, înspre lectura normativă, concentrată pe asumarea dinamică a triadei „jauss”-iene. Astfel, „intelligere”, ca formă de comprehensiune, este recunoscută, în cazul de față, prin fixarea textelor lui Max Blecher în „orizontul” progresiv al percepției preponderent-estetice. „Subtilitas explicandi” funcționează ca posibilitate de reconstituire a sensului întrețesut în desemnul fractal al „covorului narativ” în a cărui textură predomină triada *Corp transparent, Întâmplări în irealitatea imediată și Inimi cicatrizate*. Concret, este vorba despre recursul reflexiv la „explorarea” prospectivă și „interpretarea” retrospectivă a emergențelor „inconștientului colectiv”, demers fixat într-un registru mediat de „heccitate” prin experiența scrisului, ca act asumat al „individuației”. „Subtilitas applicandi”, ca opțiune pragmatică, presupune apelarea la „jocurile lecturii” -de la „implicare” la

Extras din volumul:

Hurmuzache, N. (2022). Deconstrucția eului între realitate și irealitate în opera lui Max Blecher. Iasi, Romania: Lumen.

„absorbire” (Matei Călinescu)- interesate de taxinomia semnificațiilor conferite literaturii lui Max Blecher pe parcursul istoriei editării și receptării de la publicare 1934 (*Corp transparent*), 1936 (*Întâmplări în irealitatea imediată*), 1937 (*Inimi cicatrizate*) la reeditarea realizată de Sașa Pană (1971) și apariția recentă (2017) a *Operei omnia* (ediție critică, studiu introductiv, note, comentarii, variante și cronologie de Doris Mironescu). În subsidiar, Nicoleta Hristu mizează pe recursul privitor la „(re)actualizarea” perspectivei critice asupra „integralei Blecher”, cu tot ceea ce implică aducerea în prim-plan a beneficiilor psihocriticii exploatare insuficient și inegal („amatoristic”), potrivit autoarei.

În ceea ce ne privește, este o bună ocazie de a remarca –favorabil, firește!- eficiența și elocvența demersului critic practicat de către Nicoleta Hristu (fostă doctorandă a Doamnei profesor Simona Antofi), coordonatele exegezei putând fi regăsite pe următoarele direcții de abordare psihocritică (à la manière de Charles Mauron).

În primul rând se poate observa tehnica de „suprapunere” a textelor lui Max Blecher în vederea evidențierii fanteziei imaginative latente, a „rețelei de asociații” și/sau de „imagini obsedante” ale operii. Demersul este completat de analiza tematică a obsesiilor scriitorului și a variantelor psihanalitice, în tandem cu explorarea „simptomatologiei nevroticului” transpusă artistic în imaginea „vizionarului oniric” și a variantelor arhetipale.

Îi urmează reconstruirea „mitului personal” și a avatarilor acestuia cu intenția de a le reinterpretă caleidoscopic, atât ca ipostazieri ale „Personei”, cât și ca expresii ale „persoanei” în stadiul de inconștiență sau, după caz, în lumina evoluției acesteia. „Sistematizarea rezultatelor”, obținute în urma studierii complexe a imaginarului creațiilor lui Max Blecher -prin compararea și raportarea la viața scriitorului- constituie feedbackul captivantei incursiuni în labirintul

Extras din volumul:

Hurmuzache, N. (2022). Deconstrucția eului între realitate și irealitate în opera lui Max Blecher. Iasi, Romania: Lumen.

„fabulei identității”, cu tot ceea ce ține de relația particulară dintre realitatea mediată și „irealitatea imediată”.

Precizăm că, în varianta propusă de Nicoleta Hristu (Hurmuzache), psihocritica izolează -în complexul narativ constituit din *Întâmplări în irealitatea imediată, Inimi cicatrizate și Vizuina luminată*- „expresiile probabile” ale proceselor inconștiente, studiindu-le formele și evoluția spre a le corela, mai apoi, cu rezultatele obținute pe filiera criticii psihanalitice și psihologice, situație în care accentul este distribuit pe structurile constitutive ale complexului narativ și nu pe biografia autorului.

Acroșarea concomitentă și condițională a unor textoides narative (structuri mentale maxblecheriene) se recunoaște în „bijectivitatea” prezentei cercetări, (con)centrate asupra a ceea ce se află simultan, în „vizuina luminată” a complexului narativ, între disciplinele adiacente criticii psihanalitice și *dincolo* de aceste discipline și domenii aliate. Validitatea exercițiului critic, la care s-a angajat autoarea, este girat de examinarea „in extenso” a „indicațiilor cauzale”, ca tot atâtea modele de instrumentalizare (con)textuală a unui parcurs existențial tensionat și dramatic.

Așa cum se induce prin titlul cărții, deconstrucția eului maxblecherian presupune devoalarea formelor particular(izat)e ale crizei identitare, aflate la limita dintre lumile posibile și cele ficționale. Exegeta consideră că această formă de criză este alimentată și exacerbată de conflictul interior al forțelor psihice menite, fie să acționeze regresiv în sfera patologicului, fie să se impună prospectiv în vederea realizării plene a ființei.

Prin urmare, volumul de față intenționează să exploreze (cu respect pentru nuanțel) fenomenele generate de presiunea și opresiunea bolii și a morții, infiltrate în forme și formule de retivitate scripturală caracteristice scriitorului care „iese din rol”, prin evadarea din „heceitate” exhibând acea „parte din sine care nu e alienată nici de travaliul ficționalizant al

Extras din volumul:

Hurmuzache, N. (2022). Deconstrucția eului între realitate și irealitate în opera lui Max Blecher. Iasi, Romania: Lumen.

literaturii, nici de mitologia insinuantă a bolii” (Doris Mironescu).

Cabriola confirmă că Nicoleta Hristu (Hurmuzache) nu se abate de la tradiția criticii psihologice fiind interesată de emergența dialecticii viață-boală, așa cum apare aceasta la nivelul scriiturii și al imaginarului maxblecherian; sau, în plan mai profund, la cel al (con)viețuirii cu boala. Interesată, în principal, de dubla enunțare, certificată de/prin strategii afine autenticității întretesute în „urzeala” textului ficțional și în „beteala” discursului narativ, interpreta nu eludează relațiile particulare dintre universul denotat și universul textualizat al scriitorului radiografiat cu un instrumentar psihologic, psihanalitic și psihocritic brevatat. Cu precizarea că atari relații circumstanțiale nu sunt reglate de vreo instanță autonomă, cu atribuții naratoriale anume delegate în acest sens, ci ele sunt asumate chiar de către însuși eul scriptorial, grație decupajului scenic, relațiilor spațiale și temporale pe care această autoritate autografică le instituie în corpul textului său.

Pe baza bibliografiei și a referințelor critice implicate ca „arbitru” în punctele nodale ale cercetării, „integrala Blecher”, (re)orchestrată și (re)interpretată cu doxă de Nicoleta Hristu (Hurmuzache) va inaugura o perspectivă de acroș a temelor, cu interes devoalat pentru delimitări și/sau puncte de vedere cu tentă didactică, naratologică, psihanalitică, psihologică sau psihocritică, toate fiind solid argumentate.

(Re)configurată ca urmare a (re)lecturii „dedesubturilor” psihanalitice și a pliurilor psihologice ale narațiunilor, perspectiva psihocritică, de care autoarea se arată interesată, va fi angajată în creionarea unei mecanici complete, angrenată în dinamica relațiilor dintre trăire și mărturisire textuală. Sau, în alt plan, dintre mizanscena (con)viețuirii cu boala și poetica reprezentării. Pentru că, în „cazul Blecher”, axioma ontologică admite existența mai multor niveluri de realitate, fiecare presupunând un ansamblu

Extras din volumul:

Hurmuzache, N. (2022). *Deconstrucția eului între realitate și irealitate în opera lui Max Blecher*. Iasi, Romania: Lumen.

de legi/norme generale inadecvate celorlalte niveluri de realitate existente.

Nicoleta Hristu (Hurmuzache) pledează pentru ipoteza potrivit căreia realitatea oferită de literatura lui Max Blecher este una pluristratificată, discontinuă, fiecare nivel avându-și propriul set de norme/legi. Ca urmare, în cazul prozelor lui Max Blecher, discontinuitatea implică existența, *între* nivelurile de realitate și *dincolo* de ele, a unei zone de „non-rezistență”, ireale, care nu mai poate fi prinsă de experiențele, reprezentările, descrierile, imaginile sau formalizările noastre. Este vorba despre „viziuna luminată”, acceptată ca domeniu de absolută „transparență”, generatoare a fluxului de autenticitate ce traversează toate nivelurile de realitate, asigurându-le coerența și autoconsistența; în sensul că fiecare nivel de realitate este ceea ce este datorită celorlalte niveluri existente, inclusiv a celor de „irealitate imediată”.

Remarcam, în raportul de susținere publică a tezei de doctorat, acuratețea exercițiului critic executat cu doxă de către profesoara Nicoleta Hristu (Hurmuzache), aprofundat cu această ocazie și susținut de/printr-o convingătoare argumentare psihologică, psihanalitică, psihocritică, infuzată de/prin parcurgerea critic-selectivă a unei bibliografii adecvate, valorificate constructiv și onest. Acest fapt conferă prezentului edificiu hermeneutic atât plauzibilitatea științific-necesară, stabilitatea argumentativă, precum și o necesară mobilitate asigurată de un discernământ critic bine ancorat în „carnalitatea” textului.

Astfel, excelența nivelului științific, reperat pe întregul parcurs exegetic, își confirmă medialitatea în urma indenegabilului echilibru între voință sintetică și demers analitic, între investigarea interdisciplinară (literară, psihanalitică, psihologică, psihocritică, biografistă, filosofică s.a.m.d.) a corpusului romanesc (*Corp transparent*, 1934/ *Viziuna luminată*, *Întâmplări în irealitatea imediată*, 1936, *Inimi cicatrizate*,

Extras din volumul:

Hurmuzache, N. (2022). Deconstructia eului între realitate și irealitate în opera lui Max Blecher. Iasi, Romania: Lumen.

1937) și evaluarea sintezică a comentariilor tematico-monografice aplicate scriiturii auto(bio)grafice și tensiunii registrelor narative creionând „perspectiva” și „retrospectiva Blecher”.

Începând cu cel de-al patrulea capitol („Deconstrucția Eului printr-o dinamică regresivă a *personei* blecheriene în planul realității primare/ conștiinței”) se poate remarca intenția strategică de schimbare a macazului către lectura extensivă, opțiune ce îi facilitează autoarei posibilitatea de a diferenția statutul literal de cel figural al structurii semantice în receptarea trăsăturilor de conținut -subiect, motiv, temă- și de a (re)inspecta cu minuție traseele naratoriale dinspre versanții literari ai anilor 30, așa cum/atât cât au fost acestea parcurse de Max Blecher. De aici impresia că Nicoleta Hristu și-a surprins autorul în căutarea misterioaselor „semne” ale mărturisirii și mântuirii prin scris, *Deconstrucția eului între realitate și irealitate în opera lui Max Blecher* reiterând constatarea generală potrivit căreia d-na Nicoleta Hristu (Hurmuzache) este atrasă de avantajele abordării psihologice, psihanaliste, psihocritice atât la nivel secvențial, cât și global.

Arhitectonic, volumul este structurat în șapte capitole ce urmează, în parcurgere sistematică și temeinică, avantajele teoriei literare, psihanalitice și psihologice fructificate în dezvoltarea complexului narativ propulsat de/prin scrierile lui Max Blecher. Acestor structuri li se adaugă, firește, argumentul, concluziile și bibliografia.

Ceea ce se poate observa cu ochiul liber sunt modalitățile prin care autoarea își stabilește, cu precizie și acribie, prioritățile în planul direcțiilor de investigare teoretică, de structurare și de abordare analitică, opiniile fragmentale urmând a decurge, cu necesitate, din premise. Spre a ne convinge de excelența documentare, volumul consultă cercetări similare, fără a rămâne îndatorat însă, punctelor de vedere

Extras din volumul:

Hurmuzache, N. (2022). *Deconstrucția eului între realitate și irealitate în opera lui Max Blecher*. Iasi, Romania: Lumen.

emise în domeniul enunțării literare ori în cel particular al psihanalizei și psihologiei literare sau cazuisticii medicale.

După toate probabilitățile, pornind de la textoidelile identificate în structura romanelor irigate de suferință, boală și moarte, intenția Nicoletei Hristu se pare să fi fost aceea de a oferi o lectură calată pe „psihanaliza reacției cititorului”, în măsură să transceadă granițele înguste ale naratologiei, poeticii, stilisticii etc. O atare opțiune va conduce la presupuziția că neomogenitatea realității în care trăiește personajul blecherian determină crearea, pe verticală, a unor „niveluri de irealitate” particularizate, după propriul set de legi și de „percepție”, pe care actantul le experimentează la nivel stadial. Actualitatea metodei rezidă, în principal, din propulsarea unei didactici contextuale, de factură psihologică, psihanalitică sau psihocritică în detrimentul abordărilor critice „uzufructiere”, mono-/pluridisciplinare, de până în prezent.

Reținem ca evidente provocări corelarea și/sau transgresarea metodelor multidisciplinare de investigare a complexului narativ maxblecherian: de la metoda psihocritică, patentată de Charles Mauron (prin *De la metaforele obsedante la mitul personal*), la cea biografică, inaugurată de Karl Jaspers (în *Texte filosofice*), simbolică, propulsată de Gilbert Durand (în *Structurile antropologice ale imaginarului*) sau cea psihanalitică propulsată de S. Freud (în *Opere esențiale*, vol. 1-11), respectiv, Carl Gustav Jung (în *Opere complete*, vol. 1-18). Un atare impresionant arsenal metodologic îi va favoriza exegetei posibilitatea de evidențiere a „metaforelor obsedante”, a haloului halucinatoriu și a rețelei de simboluri necesare în (re)interpretarea pe verticală a literaturii lui Max Blecher, prin surprinderea „nivelurilor de realitate” și de „percepție” a „irealității imediate” în care trăiește și, după caz, în care se refugiază personajul maxblecherian.

Obiectivele critice, propuse în volumul de față, urmăresc investigarea inconștientului uman corelat cu

Extras din volumul:

Hurmuzache, N. (2022). Deconstructia eului între realitate și irealitate în opera lui Max Blecher. Iasi, Romania: Lumen.

dimensiunea irealității maxblecheriene, identificarea și interpretarea simbolurilor prezente la nivelul scriiturii, recunoașterea fantasmelor auctoriale care prind contur pe măsura identificării și/sau intuirii unor situații caracteristice deconstruirii eului sfâșiat între realitatea mediată și irealitatea imediată.

Primul capitol -**Arta de a psihanaliza textul literar**- își stabilește ca prioritate enuclearea relației clasice dintre știință (psihanaliză, psihologie) și artă (literatură) oferind, ca suport interdisciplinar, grile de lectură orientate psihocritic și readaptate psihanalitic structurii operelor literare. Dominante și cu „bătaie lungă” sunt perspectivele în varianta cauzală și reductivă ale lui Sigmund Freud, secundate de viziunea holistică și prospectivă, derivată din psihologia analitică a lui Carl Gustav Jung, față de care Nicoleta Hristu se dovedește a fi cu mult mai atașată.

În cel de-al doilea capitol -**Max Blecher – Biografie/ Biografii posibile și tipuri de discurs cu miză implicit sau explicit identitară**- autoarea își propune o succintă prezentare biografică a scriitorului, cu menționarea ipostazelor de autor atipic, vizionar, problematic, transpuse într-un medalion realizat în „acvaforte”. Sub umbrela criticii biografice și genetice unele reflexe psihanalitice și psihologice își întretaie razele de cuprindere în conturarea maniei maxblecheriene de a-și schimba permanent „masca identității”. Se oferă astfel, suportul necesar pentru analiza fantasmelor care-i populează universul ficțional și decodarea pretextului psihanalitic al strategiilor de „căutare identitară” în planul realității empirice, având (ulterior) ecou în sfera „irealității imediate”.

Anticipând, autodefinirea schizoidă, polimorfismul ființei, tăcerea în fața destinului nefast, alături de alte traume, obstrucții și interdicții ce vor prinde contur în „actul scrierii”, concretizându-se, ulterior, în constelația unor arhetipuri de factură jungheană, perspectiva Nicoletei Hristu asupra

Extras din volumul:

Hurmuzache, N. (2022). Deconstrucția eului între realitate și irealitate în opera lui Max Blecher. Iasi, Romania: Lumen.

Eqpvkpwctgc "ceguvwk" xqnwo "q" rwvg k
volumul de pe

www.edituralumen.ro
www.librariavirtuala.com

ucw "fkp" nkdt tkkng "pqcvtg" r

Hurmuzache (Hristu) Nicoleta s-a născut în Galați în 1980. A absolvit Facultatea de Litere, Universitatea București și a finalizat studiile doctorale la Facultatea de Litere, Universitatea Dunărea de Jos, Galați.

A debutat în anul 2015 cu un volum de pictopoeme, *Din memoriile unui ventriloc*, Ediție bilingvă, tipărită în regim propriu. A publicat diferite recenzii, eseuri și creații personale în *Oglinda literară* și în reviste științifice.

Cei care consideră că hermeneutica psihanalitică se află pe un traseu exegetic înfundat -barat de Sigmund Freud, Carl Gustav Jung, Jaques Lacan, Charles Mauron ș.a.- își vor putea diminua substanțial din mefiența cu privire la posibilitățile oferite de psihologie analitică, psihocritică, psihobiografie, mitocritică etc. în momentul în care vor avea acces la opul d-nei Nicoleta Hristu (Hurmuzache) *Deconstrucția eului între realitate și irealitate în opera lui Max Blecher*.

[...] volumul de față intenționează să exploreze (cu respect pentru nuanțe!) fenomenele generate de presiunea și opresiunea bolii și a morții, infiltrate în forme și formule de retivitate scripturală caracteristice scriitorului care „iese din rol”, prin evadarea din „hecceitate” exhibând acea „parte din sine care nu e alienată nici de travaliul ficționalizant al literaturii, nici de mitologia insinuantă a bolii” (Doris Mironescu).

George Manolache

